Maleïdes gerències

Maleïdes gerències

"Alguna cosa deu passar a Figueres, alguna maledicció, que fa inestables els càrrecs de gerent"

JOSÉ LUIS TORRES

Jo no sé, benvolguts lectors, si ara que estan tan de moda els virus, els microbis i les bactèries, n'hi ha perquè s'han revifat plagues que es consideraven extingides o perquè sembla que n'apareixen d'altres noves de disseny; jo no sé, si hi ha també micro o macroorganismes polítics que afecten el desenvolupament normal de les institucions públiques.

M'ho pregunto perquè si analitzem l'actual realitat i en fem un petit recordatori, podrem apreciar que potser Figueres, la ciutat que qui sap si metafòricament, eufemísticament o amfibiològicament en subliminal referència a ell mateix, Vila proclamava com la "millor vila del món", deu tenir entre els cromosomes de les seves gerències públiques alguna maledicció bíblica.

Mirin sinó, començant per la casa gran: encara que admetem que determinats càrrecs puguin ser considerats més que depenents de la confiança personal del mandatari de torn, el resultat d'allò més absolutista "ordeno, mano i vull que es faci", l'actual Majoress va fer cessar el cap de Gabinet vilatià que ja havia estat successor d'altres membres de la cort del faraò empordanès per, seguidament, al cap de poc temps, tornar a fer cessar el seu mateix nomenat.

Si volen dir que varen ser renùncies ho admetré, però pel que fa al cas és el mateix: en dos "legislatures municipals" quatre caps de Gabinet.

Mirin sinó, contemplant la Fundació Salut Empordà: Armangué fa cessar Cardona amb una prèvia indemnització milionària; Vila fa cessar Gómez no se sap a quin preu, i ara diuen que Bou dimiteix tot deslligant-la, segons Felip (Na Marta), de la sentència del TSJC que obliga a admetre o indemnitzar tres metges acomiadats de manera improcedent. Com es pot veure, els diners públics sempre pel mig de decisions privades.

Mirin sinó, tornant la mirada cap a Fisersa: amb Armangué, Agustí abandona la gerència i el període de més èxit de gestió de l'empresa municipal. Vila, més tard fa cessar, amb una prèvia indemnització (amb els diners dels altres tothom fa meravelles), a Testar i després a Corcoll mitjançant vint mil euros de compensació. I ara, finalment Felip (na Marta també, perquè no hi hagi error), fa cessar també el gerent que Vila havia, tot confiadament, nomenat i deixat el càrrec vacant per a què el nou consistori decidís.

Així doncs, alguna cosa deu passar a Figueres, alguna maledicció deu pesar sobre aquestes funcions gerencials, algun mal ambient que la tramuntana no ha aconseguit arrencar, s'ha degut instal·lar en aquestes funcions que les fan tan inestables, tan desafortunadament confiables. Clar que també hom pot preguntar-se si no serà tot responsabilitat única i inexcusable dels dirigents polítics de torn. Només cal recordar aquella màxima atorgada al Cid Campeador: "Dios que buen vasallo si hubiere buen señor".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2014/08/12/maleides-gerencies/682810.html?utm_source=rss